

BIJLAGE**DEONTOLOGISCHE CODE
VOOR DE LEDEN VAN DE SENAAT****HOOFDSTUK I****TOEPASSINGSGEBIED**

ARTIKEL 1. — De deontologische code behelst de beginselen, gebruiken en gedragsregels die de leden van de Senaat bij de uitoefening van hun ambt in acht moeten nemen.

Voor de toepassing van deze code worden met de handelingen die door de leden van de Senaat worden verricht gelijkgesteld, de handelingen die in hun naam worden gesteld door hun persoonlijke medewerker, door een medewerker van hun fractie of door een derde die voor hun rekening handelt.

HOOFDSTUK II**ALGEMENE BEGINSELEN**

ART. 2. — De leden van de Senaat nemen in alle omstandigheden een houding aan die het vertrouwen van de burger in de parlementaire instellingen bevestigt en versterkt.

Daartoe nemen zij bij de uitoefening van hun ambt de volgende beginselen in acht: belangenloosheid, integriteit, transparantie, zorgvuldigheid, eerlijkheid, waardigheid, verantwoordelijkheid en het streven naar de vrijwaring van de reputatie van de parlementaire instellingen.

ART. 3. — Behalve bij de uitoefening van de taken die hun, in voorkomend geval, in andere parlementaire vergaderingen toekomen, mogen de leden van de Senaat hun titel of hun voorrechten niet ge-

bruiken voor andere doeleinden dan die welke verband houden met de uitoefening van hun ambt.

Zij mogen zich, noch in de uitoefening van hun ambt, noch daarbuiten, voordoen als deel uitmakend van een ombuds- of een klachtendienst.

ART. 4. — Bij hun betogen in en buiten de Senaat en in hun contacten met individuen, groepen of instellingen geven de leden van de Senaat voorrang aan het algemeen belang boven de particularistische belangen.

ART. 5. — 1. De leden van de Senaat vermijden elke vorm van belangenconflict.

Van een belangenconflict is sprake wanneer een lid van de Senaat een persoonlijk materieel belang heeft dat hem ertoe kan brengen op ongeoorloofde wijze zijn gedrag bij de uitoefening van zijn ambt te veranderen. Van een belangenconflict is geen sprake wanneer dat lid voordeel kan genieten door het enkele feit dat hij tot de bevolking als geheel, tot een groot deel hiervan of tot een specifieke beroepscategorie behoort.

2. De leden van de Senaat vermelden mondeling elk in punt 1 bedoeld belang vóór hun schriftelijke of mondelinge interventies en vóór een stemming in de commissie of in de plenaire vergadering naar aanleiding van de bespreking van een specifieke zaak.

ART. 6. — Behalve hun vergoeding mogen de leden van de Senaat in ruil voor handelingen die ze tijdens de uitoefening van hun ambt stellen geen enkel financieel of materieel voordeel aanvaarden, van welke aard ook, met inbegrip van een geschenk met een niet symbolische vermogenswaarde.

ART. 7. — De leden van de Senaat staan ten dienste van alle burgers zonder enige discriminatie, op grond van bijvoorbeeld geslacht, sociale achtergrond, geboorte, taal, nationale of etnische afkomst, levensbeschouwelijke, politieke of vakbondsovertuiging, of op grond

van de persoonlijke gevoelens die ze ten aanzien van die burgers zouden koesteren.

HOOFDSTUK III

INFORMATIE EN DOORVERWIJZING

ART. 8. — Tot de wezenlijke taken van de leden van de Senaat behoort hun opdracht om informatie te ontvangen en te verstrekken en om door te verwijzen naar de bevoegde instellingen of diensten.

De leden van de Senaat mogen geen informatie opvragen, inwinnen of verstrekken waar de burgers geen toegang toe hebben, in het bijzonder wanneer het verstrekken van die informatie de goede werking van de bestuurlijke overheid in het gedrang kan brengen, de privacy van een derde kan schenden of nog raakt aan de scheiding der machten.

ART. 9. — De leden van de Senaat proberen, waar mogelijk, de burgers die om hun bemiddeling vragen door te verwijzen naar de bevoegde diensten van de administratie, naar de gerechtelijke instanties, naar de ombuds- en klachtendiensten die bij de overheidsdiensten zijn ingesteld, of naar de particuliere of overheidsdiensten die gespecialiseerd zijn in de regeling van die problemen.

Ze kunnen in dit verband de burgers inlichten over de werking van die diensten en hen de vereiste kanalen en procedures ter kennis brengen om een aanvraag of een klacht in te dienen of om de betrokken dienst een vraag te stellen.

HOOFDSTUK IV

TUSSENKOMSTEN

AFDELING 1

ALGEMENE BEPALINGEN

ART. 10. — Een tussenkomst is een handeling die een lid van de Senaat stelt ten gunste van een of meerdere burgers, in het kader van de behandeling van een individueel dossier of het nemen van een administratieve of gerechtelijke beslissing.

Het vragen van informatie zoals bedoeld in artikel 8 is geen tussenkomst in de zin van dit hoofdstuk.

ART. 11. — Elk lid van de Senaat waakt er te allen tijde over dat een eventuele tussenkomst de scheiding der machten, de autonome beslissingsbevoegdheid van de ambtenaren en van de betrokken diensten, evenals de objectiviteit van de procedures en de gelijke behandeling van de burgers eerbiedigt.

ART. 12. — 1. Iedere tussenkomst waarbij gepoogd wordt het beslissingsproces van de bestuurlijke of gerechtelijke instanties te beïnvloeden, is verboden.

2. Iedere tussenkomst waarmee een lid van de Senaat een administratieve of gerechtelijke procedure poogt te versnellen, is verboden.

3. Iedere tussenkomst van een lid van de Senaat die ertoe strekt een burger een onrechtmatig of onwettelijk voordeel te doen verkrijgen, is verboden.

AFDELING 2

TUSSENKOMSTEN MET HET OOG OP INDIENSTNEMING

ART. 13. — De leden van de Senaat mogen informatie inzamelen en doorgeven over de voorwaarden en de organisatie van examens en geschiktheidstests, alsook over de procedures van benoeming, aanstelling en bevordering.

Elke tussenkomst bij een selectie of evaluatieorgaan die tot doel heeft een kandidaat te bevoordelen is verboden.

ART. 14. — De leden van de Senaat mogen toezicht uitoefenen op de objectiviteit van examens of geschiktheidstests. Daartoe mogen zij inlichtingen inwinnen over de procedures en de evaluatiecriteria. Bij de eigenlijke selecties komen zij niet tussenbeide, maar a posteriori kunnen zij vragen stellen over de objectiviteit van het examen, de test, de evaluatie of de selectie.

ART. 15. — De leden van de Senaat mogen werkzoekenden op de hoogte brengen van vacatures in de particuliere en de overheidssector. Zij mogen hen op eigen initiatief aanbevelen bij werkgevers, zonder dat daar enige tegenprestatie uit mag voortvloeien.

AFDELING 3

SCHIJNDIENSTBEToon OF ONGEVRAAGD DIENSTBEToon

ART. 16. — De leden van de Senaat verrichten geen enkele vorm van schijndienstbetoon, waarbij zij bewust maar onterecht de indruk wekken dat zij hun invloed hebben gebruikt voor de goede afloop van een dossier, ongeacht of de betrokken burger daar al dan niet om heeft gevraagd.

Zij verrichten ook geen enkele vorm van ongevraagd dienstbetoon.

HOOFDSTUK V

PUBLICITEIT VOOR DIENSTVERLENING OP HET VLAK VAN INFORMATIEVERSTREKKING, DOORVERWIJZING OF TUSSENKOMST

ART. 17. — Rechtstreekse of onrechtstreekse publiciteit voor dienstverlening door de leden van de Senaat op het vlak van informatieverstrekking, doorverwijzing of tussenkomst, wordt beperkt tot het meedelen van een of meer contactadressen, met vermelding van bijvoorbeeld de naam, de foto, het ambt en de politieke partij, de spreekuren, de telefoonnummers, alsook het post- of e-mailadres,

de website of enig ander elektronisch communicatiemiddel of sociale media waarlangs zij te bereiken zijn.

Die regels gelden niet voor bladen van politieke partijen en evenmin voor publicaties die een lid van de Senaat zelf zou uitgeven.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

ART. 18. — Op geregelde tijdstippen stellen de fracties een synthesenota op over de meest voorkomende problemen bij de toepassing van deze code.

ART. 19. — De Federale Deontologische Commissie neemt dit reglement in acht bij het verlenen van adviezen of het opstellen van aanbevelingen voor de leden van de Senaat.